

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 60 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam poje, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 6 K 60 h, za en mesec 1 K 60 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. Na naročbe brez istočasne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Pekošice se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnističu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnističu telefon št. 85.

Zgodavinski dnevi za avstro-ogrsko državo.

Z današnjim dnem so napočili za našo državo usodepolni, zgodovinski važni dnevi, ki bodo brezdvomno odločilno vplivali na nadaljni razvoj našega državnega organizma.

Danes razpusti ogrski parlament kraljevi komisar general Nyiri s posebnim kraljevim reskriptom in ministrstvo generala Fejervarya, oprto na vojaške bajonete in policijske sablje, uvede v deželo vlado absolutizma.

Dva dni kasneje, v sredo, 21. t. m., pa predloži avstrijska vlada dunajskemu parlamentu načrt svoje volilne reforme.

V obeh državnih polovicah se imajo torej ta teden doigrati zgodovinsko važni dogodki, usodepolni lahko za obstanek celokupne države v dosedanjih oblikah. V Avstriji se napoveduje novo življenje, na Ogrskem pa usiha ustavno življenje in koplje se mu grob: tu pomlad, napredek, reforme — tam sneg in led absolutizma.

Napoveduje se nam nova doba pri nas na Avstrijskem: pomlad ustavnega življenja, da bi imeli vzroka dovolj, se oblečijo v praznična oblačila in se radovati in se veseliti.

Toda tudi pri nas, kakor na Ogrskem, je nastalo dušeče težko ozračje in s strahom in bojaznjivo zremo, da se nam obeta doba splošnega prerodenja in prenovljenja, v negotovo bodočnost prav tako, kakor na Ogrskem, kjer je nepričakovano vstala iz gomile pošast absolutizma.

Meseca novembra je ministrski predsednik baron Gautsch naznanil strmečemu parlamentu, da namerava vlada v najkrajšem času predložiti zbornico načrt volilne reforme, sloneče na splošni in enaki volilni pravici.

Petnajst milijonov avstrijskih Slovanov, potisnenih sedaj v parlamentu v umetno zvarjeno manjšino nasproti devet milijonom Nemcev, se je vzradovalo pri tej vesti in jelo svobodneje dihati, misleč, da je že

vendar enkrat napočil dan, ko se bodo Slovanom v Avstriji poleg enakih dolžnosti dale tudi enake pravice, zajamčene jim v državnih temeljnih zakonih.

Toda ta radost je bila samo hipna, efemerna, zakaj skoro se je izvedelo, da vlada pač namerava uvesti splošno, ne pa enake volilne pravice: Državljeni prvega reda — Nemci — bi naj tudi v bodoče ohranili svoje privilegirane pozicije in slovenska večina v državi bi naj bila slejkoprej degradirana na stališče državljanov II. vrste.

In te neugodne vesti o vladni volilni reformi so se množile, čim bliže je prihajal dan, ko se ima volilna reforma po napovedi ministrskega predsednika samega predložiti parlamentu, danes pa, ko nas loči od tega dneva jedva še nekaj ur, stojimo ob grobu svojih nad, ob razvalinah svojih upov, ki smo jih gojili takrat, ko nas je vlada presenetila z napovedjo svoje volilne reforme, naslanjajoče se na splošno in enako volilno pravico.

Ravnopravnost vseh narodov v Avstriji, zajamčena jim po državnih osnovnih zakonih, ostane tudi še v bodoče samo na papirju.

Vlada torej noče, da bi izvedbo pravične volilne reforme nastal mir med avstrijskimi narodi in ponehali nesrečni narodnostni boji, ki morajo državni organizem, ona ima raje, da ubije parlamentarizem, ob čigar grobu se že sedaj pojavlja črna pošast absolutizma.

Absolutistični režim je stopil z današnjim dnem v veljavo na Ogrskem, morda ne bo dolgo, da bo absolutizem zavladal tudi pri nas, ako se ne izvede takšna volilna reforma, ki bi odgovarjala dejanskemu položaju in pravičnosti.

A bodi že kakorkoli, to je gotovo, da se vlada, sloneča na absolutizmu in na vojaških bajonetih, ne bo mogla držati niti na Ogrskem, niti pri nas in da pride preje ali sleje čas, ko se avstrijski narodi osvobodijo vseh spon in ko si tudi Slovani v Avstriji pribore svoje pravice.

Volilna reforma.

Lvov, 18. februarja. Kaksi boji čakajo vlado pri njeni volilni reformi, je najbolj razvidno iz poljskega lista „Czas“, ki piše: „Politične vlade iz konca prejšnjega stoletja so imele opraviti z izredno razvitim narodnostnim bojem, z omajanjem parlamenta; nobena teh vlad pa ni pripustila, da bi se omajali temelji države. Šele uradna ministristva so pričela s pustolovsko politiko. Eno teh ministrstev je zrušilo urejene avstrijske finance, ki jih je ustvarilo delo političnih vlad, drugo ministrstvo se pripravljalo, popolnoma prevrtni socialne, politične in narodne razmere. Lahkomiselnost tedaj vodi vso politiko uradnih ministrstev v Avstriji, in zaradi tega trdimo, da namen „reform“ barona Gautscha more tičati le v tem, da dela vedoma pot absolutizmu.“

Opava, 18. februarja. Neki dunajski krščansko-socialni poslanec (dr. Lueger?) piše v „Schles. Ztg.“: „V vladnih krogih se že pojavljajo dvomi, da bo mogoče volilno reformo preriniti skozi parlament, toda ministrski predsednik in njegovi zaupniki naperjajo vse sile, da zagotovijo predlogi potrebno dvetretjinsko večino. Vlada in njeni agenti agitirajo v zbornici takorekoč od moža do moža. Predlogi pa nasprotuje devet desetih vseh meščanskih krogov v globini svojega srca. Ali morda niti ni to politika gospoda Gautscha, ki se tu dela? Skoraj bi tako mislili, ako se sliši parlamentarne prijatelje vlade zagotavljati, da se bo volilna reforma vendar dosegla, ker bo polovica nasprotnikov odpadla „iz strahu pred ulico.“ Ako računa vlada na take argumente, opraviti imamo z obžalovanj vredno zмотo, ki se bo hudo maščevala nad vlado in državo.“

Trgovinske pogodbe.

Dunaj, 18. februarja. Vlada je predložila predsedništvu poslanske zbornice pooblastilni zakon, ki daje vladni pravico, da uredi začasno z inozemstvom trgovinske razmere v času od 1. marca do 30. junija 1906. S tem zakonom je vlada pooblašena,

z inozemskimi državami že obstoječe trgovinske dogovore podaljšati in tudi nove sklepati.

Kriza na Ogrskem.

Budimpešta, 18. februarja. Jutri bo za Ogrsko zgodovinski dan prve vrste. Ni še znano, kako naznani novi kraljevi komisar general Nyiri zbornicema razpust državnega zbora. Splošno se misli, da se poslanci obeh zbornic pokličejo v kraljevi grad, kjer se jim prečita vladarjevo pismo. Gotovo je, da ne bodo vsi poslanci sledili pozivu. Ako pa ostanejo skupaj ter bi hoteli kaj sklepati tudi še potem, ko bo kraljevo pismo prečitano, razžene jih kraljevi komisar z vojaško silo. Pri tem se lahko pripete reči, ki bodo dalekosežnih posledic.

Prihodnji teden, najbrže v sredo, potuje baron Fejervary zopet na Dunaj, da poroča cesarju o razpustu državnega zbora ter predloži svoje načrte za nadaljno postopanje. — Ministrski predsednik je baje izjavil, da vlada ne misli na absolutizem po razpustu državnega zbora, temuč hoče v postavni dobi razpisati nove volitve. Takoj drugi dan po razpustu državnega zbora se odobrijo trgovinske pogodbe ter se upogne oddor komitativ, ne da bi se pobirali davki ali rekrutje s silo.

Pravda proti bivšemu srb-skemu ministrskemu predsedniku.

Belgrad, 18. februarja. Bivši ministrski predsednik Gjorgjević je v svoji obsežni pismeni obrambi opisal zadnje dogodke na Srbskem ter povdarjal, da je vso nesrečo Srbiji povzročil vpliv Rusije (?) Rekel je, da bi Draga nikoli ne bila postala kraljica, ako bi ne bil ruski car prevzel kumstva (?) Obtoženi je izjavil, da je spoznal, da je Srbija danes še pod večjo hipnozo Rusije kot poprej, zaradi tega je sklenil spisati knjigo „Konec dinastije“, da bi odprl Srbiji in Evropi oči o delovanju ruske diplomacije. Da bo obsojen, ni interes Srbije, temuč Rusije. Tudi po obsodbi bo klical srb-skemu

narodu neprestano: „Zbudite se iz ruske hipnoze, zakaj Srbija je naša domovina!“ Končno je izjavil, da za svojo knjigo ni rabil uradnih podatkov. Obsodba se izreče jutri.

Položaj na Ruskem.

Petrograd, 18. februarja. V neki hiši na Nevskem so zaprlji šest socialnih revolucionarjev. Pri tej priliki je policija zaplenila mnogo smodnika, patron in bomb.

Na carjev ukaz je prevzel vrhovno poveljstvo nad ruskimi četami v Daljnem Vztoku od generala Linjeviča general Grodekov.

Bruselj, 18. februarja. Državni pravdnik v Gentu je obtožil Rusa Kovalevskega in dva belgijska socialista, ker so našli pri njih orožje in streljivo, zaradi zarote proti varnosti tuje države. Obtožba pa se je na ukaz justične oblasti opustila, ter so bili obtoženi izpuščeni, ker so socialistični voditelji dokazali, da sta ruskim revolucionarjem poslali velike množine orožja in streljiva orožarni v Lježu in Herstalu v Belgiji.

Moskva, 18. februarja. V Usmanu (gubernija Tambov) so prišli roparji preoblečeni kot revizorji v prostore državne blagajne, ubili tri uradnike ter odnesli 220.000 rubljev.

Splošni ljudskošolski pouk na Ruskem.

Petrograd, 18. februarja. Ministrski svet in višje oblasti so se izrekle za splošni ljudskošolski pouk. Naučno ministrstvo že izdeluje tozadevni zakonski načrt, ki se predloži državnim dumi. Pouk pa ne bo obvezen, temuč določen le splošni ljudski zahtevi po izobrazbi. Za letos se uvede po celi moskovski provinciji.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Rim, 18. februarja. Papež je razposlal francoskim katoličanom okrožnico, v kateri se naglašajo, da se je zakon za ločitev na Francoskem že dolgo pripravljaval. Papež je storil vse mogoče (?), da prepreči tako veliko nesrečo za vero in človeško

LISTEK.

V hiši žalosti.

Povest iz tržaškega življenja; spisal Vinko Ruda.

(Dalje.)

Marko je poznal Lavro po videzu. Srečala sta se časih v hiši in se vselej pogledala nekako začudeno, da sta si še vedno tuja, dasi prebivata v isti hiši in se tolikrat vidita. Lavra je, sedeč Marku nasproti, večkrat poskusila, da bi Markovo srce po vseh umetniških pravih koketerije oblegala, ali pri najboljši volji ni mogla začeti. Zvenirala se je pred Markom. Sama se je temu čudila.

„Tako se vedem, kakor kaka bedasta punica na prvem plesu“, je mislila Lavra sama pri sebi. In potem se je zresnil njen sicer vedno smehljajoči se obraz. Ustrašila se je misli, da bi se v Marka resno zaljubila.

Večerja ni bila kdo ve kako bogata, ali mladi gostje se takih večerij niso bili vajeni. Kmalu je zavladala v družbi splošna veselost. Posebno še, ko so gostje izpraznili nekaj steklenic

vina, so postali živahni in zgovorni. Veselje te mladine je vplivalo tudi na Marka. Udeleževal se je pogovorov z nenavadno živahnostjo. Vse se je zbralo okrog njega in ta naivna mladina se je prav od srca smejala njegovim dovtipom in mu bila hvaležna za vsako humoristično anekdoto, ki jo je povedal. Zlasti pa je bila vesela in srečna Lavra.

Toda Markovo veselje je trajalo le malo časa. Bil je po svoji naravi, po svoji prirodni melanholiji in po bridkih življenjskih skušnjah tako resnega značaja, da so mu vse burke hitro pristudile. Če je bil nekaj časa vesel in zgovoren, se je ta preobrat posebno hitro izvršil. Naenkrat se mu je zdela, da igra med zbrano mladino vlogo klovna in obšla ga je hipoma globoka žalost, tako da je mahoma umolknil in potem le še malo govoril. Zbrana družba je bila že tako razgreta, da te premembe niti prav ni opazila. Mladi ljudje so peli in se smejali, so pili in se šalili, in sicer vsi vprek. Samo dve osebi sta opazili premembo, ki se je bila nagloma zgodila z Markom. Lavra je uganila, da je postalo Marku vse, kar se je godilo

v sobi, zoprno in sodila je po tem, da mora biti plemenitejšega značaja, kakor so navadno moški; Henrik Prosen pa je menil, da igra Marko komedijo in da pozira, ker so drugi tudi začeli govoriti in ni Marko več edino središče cele družbe. Lavri je vsled rečenega spoznanja postal Marko še bolj simpatičen, kakor ji je bil doslej; Henrik Prosen je vsled svojega nazora začel Marka sovražiti.

IV.

„Gospod Karlo — vsi časopisi pišejo o vaši sliki in jo hvalijo kot velik umotvor.“

S temi besedami je prisopel velikán Zobec v slikarjevo stanovanje. Veselil se je Karlovega uspeha tako, da mu je skoro roko zmečkal iz samega prijateljstva.

„Da, prijatelj — oprostite, brez roku ne morem slikati — časopisje me hvali. O, časnikarji so dobri ljudje in marsikomu radi pomagajo. Toda da gredo meni s tako vnemo na roko, za to se imam zahvaliti Diavolettu. To je pravi prijatelj! Ko bi vedeli, kako sem zadovoljen in srečen —“

„Verujem Vam! Lahko ste zadovoljni in srečni. Ko sem čital časopisje,

sem takoj hitel semkaj, da Vam čestitam. In še nekaj me je prignalo. Giulietta čita gotovo vsak dan kak list in gotovo je čitala tudi to, kar se piše o Vas. In jaz sem mislil, da Vas pride zdaj gotovo pozdravit. Ženske imajo rade take moške, o katerih se mnogo govori in piše; to je že tako v njihovi naravi... Zato Vas prosim, izpolnite svojo obljubo. Če pride Giulietta, zadržite jo pri sebi in obvestite mene. Na kolena bom padel pred njo in jo prosil, da naj se vrne k meni. Morda me vendar usliši. Saj je pravzaprav dobrega srca in jaz ji nisem nikdar rekel žal besede!“

„Prisegam Vam, prijatelj, da storim tako, kakor želite. Če prestopi Giulietta moj prag, je ne pustim drugače proč, kakor z Vami. To sva se že davno dogovorila in tega se bom držal. Kako rad bi videl, da bi bili tudi Vi srečni in veseli.“

„Hvala Vam vnaprej. Zdaj grem. Ah, kako bedasto je pač, če je človek tako zaljubljen, kakor sem jaz.“

Marko je bil točno izpolnil slikarju Karlu dano obljubo. V vseh tržaških listih so izšli jako lepi članki o Karlovi sliki in dan poprej se ne-

poznati Karlo Zanella je postal čez noč renomiran umetnik. V kavarnah, kjer mu prej niti črne kave niso hoteli kreditirati, so zdaj Karla sprejemali spoštljivo in mu stregli z največjo pozornostjo. Trgovec, pri katerem je Karlo kupoval barve in platno, mu je odprl neomejen kredit. Ljudje, katerih ni nikdar videl, so ga začeli pozdravljati. Dekleta so se mu od daleč smehljala in se ozirala za njim in stari Žid iz pritličja je hitro pokupil vse njegove slike, katerih prej nikakor ni mogel spraviti v denar, ter mu jih je še dosti dobro plačal. Karlo je dobro razločeval, kdo mu je resnično naklonjen in kdo ne, ali to mu ni grenilo veselja.

Predvsem se je Karlo hotel zahvaliti Marku. Poiskal ga je v redakciji, a ko mu je podal roko, ga je ginjenost tako prevzela, da je komaj govoril.

„Vse — svoje — življenje vas bom imel rad —. Vse se imam zahvaliti Vam —.“

„Prijatelj — čemu toliko besed? Živeli bode te dolgo in me tudi prav gotovo pozabili. Sicer pa mi niste nikake hvaležnosti dolžni. Srečen sem,

družbo (?) Okrožnica preklinja lo-
šitev, češ, da je Francija le vsled
zveze s katoliško cerkvijo (?) dobila
svojo velikost in slavo. Potem raz-
pravlja papež vse podrobnosti v tem
zakonu, ki je po njegovem mnenju
naperjen proti cerkveni upravi, ki jo
je dal Bog; prezira od Boga (?) po-
stavljenou cerkveno hierarhijo; naspro-
tuje svobodi cerkve, ker si je civilna
oblast prisvojila najvišjo jurisdikcijo
nad cerkvenimi družbami; zakon je
naperjen proti cerkvenemu premože-
nju, ki ga hoče država oropati (?) ter
vstaviti cerkvenim služabnikom plače.
Papež tudi obzaluje (?), da bo lošitev
škodovala notranjemu miru države
(ker cerkveni služabniki hujskajo na-
rod proti republiki!) Končno poziva
narod, naj složno in poštenovalno s
svojimi škofi in duhovniki brani vero.

Maroška konferenca.

Madrid, 18. februarja. Franco-
ski delegat Revoil je izročil nem-
škemu delegatu Rudowitzu prome-
morijo kot odgovor na nemški me-
morandum. Promemorija obsega baje
važen korak za sporazumljenje.

Berolin, 18. februarja. Na na-
petost v konferenci vpliva neposredno
tudi dogodek, ki se je pripetil ob
maroškem nabrežju. Dasi se je fran-
coska vlada takoj v začetku konfe-
rence izrekla za neodvisnost maro-
škega sultana, vendar je te dni maro-
ška ladja zalotila neki francoski
parnik, ki je pripeljal za sultanovega
protivnika, pretendenta Bu-Hamara o,
vojnega kontrebando. Ko je maroška
ladja hotela to tihotapstvo preprečiti,
ji je to zabranila francoska vojna
križarka. Francoska vlada izjavlja,
da križarka ni posredovala v prilog
tihotapstvu, temuč le zato, da zabrani
maroški ladji streljati na francoske
državljane.

Splošna vojaška obvez- nost na Angleš em.

London, 18. februarja. Lord
Roberts bo stavil v prihodnji seji
angleške zbornice nujni poziv, naj se
v šole vpelje tudi vojaški pouk
in da se morajo vsi moški, ki
dosežejo postavno starost,
podvreči 4 mesece vojaškemu
izvežbanju v armadi ali mor-
narici.

Dopisi.

Dol pri Hrastniku. Kam plo-
vemo? Pred nekaj leti je bilo pri
nas kakor v raj: nisi slišal prepriov
in videl nevoščljivcev, kakor se to
doganja dandanes. Med občinskim
odborom je vladal red in mir, isti je
tudi v neki svoji seji sklenil pred par
leti, uradovati le slovenski, vračati
nemške dopise ter dopisovati edino
le slovenski. Dotični sklep se je iz-
vrševal nekaj časa; a žalibog, da dan-
es — neverjetno pa resnično —
hoče župan nemškutariti vkljub skle-
pom odborovih sej. Dne 28. prosinca
se je izrazil v svoji gostilni v pričlo
več ljudi, da on tega nikakor ne
stori, da bi zahteval od uradov slo-
venske dopise ter se s tem zameril
nekaterim nemškim gospodom, rekoč,
da rajše odloži svojo župansko čast,

da Vas vidim zadovoljnega in vese-
lega; če sem to jaz provzročil, je to
najlepše plačilo zame. Kar sem storil,
to sem storil iz egoizma. Nad vse imam
rad zavest, da sem komu kaj ugod-
nega storil in da je kdo po moji zas-
lugi vsaj nekaj časa vesel svojega
življenja.

Karlo se je že poslovil, da bi
odšel, a se je še enkrat obrnil.

„Ne zamerite — vem, da ljubite
odkritosrčnost — in zato bi Vas rad
nekaj vprašal.“

„Ve vprašajte,“ je dobrohotno po-
kimal Marko.

„Provozročili ste, da so vsi listi
pisali o moji sliki tako nadvse ugodno,
da kaj takega nisem nikdar pričakoval.
A Vi sami niste opisali ocene o moji
sliki niti v svojem listu. To me skrbi.
Povejte mi odkrito, ali se Vam moja
slika ne zdi toliko dobra, da bi jo bili
Vi sami sodili. Najbolj sem namreč
želel, da bi bilo pod oceno moje slike
podpisano Vaše ime.“

Marko se je trpko nasmehnil. Od-
mahnil je nevoljno z roko in potem
dejal:

„Jaz samo zato nisem sam pisal
o Vaši sliki, ker vem, da bi Vam moja
sodba nič ne koristila. Slika je tako

v slučaju, ako bi pri prihodnji seji
kateri gg. odbornikov urgiral do-
tični sejni sklep. Marsikdo si je pač
takrat mislil, kako bi vendar kaj ta-
kega zamogel izustiti, ker se mu je
tako priljubil županski stolček, da bi
se mu za njim — kakor grah debele
solze utrinjale. Splošno se pa čuje,
da bi bil že itak čas, da bi on več
ne gospodoval čez Dol ter naj bi bil
izvoljen mož, ki bi izvrševal sklepe
občinskega odbora in ne trepetal pred
vsakim nemškutarjem in njim lizal
pete ter tako sramotil vrlou in na-
rodno občino Dol. Da svet vidi, kak-
šen je ta župan, bodi tudi omenjeno,
da je bila v jeseni lanskega leta vo-
litev članov cenilne komisije za
osebno dohodnino ter so v to svrho
vsi narodni osebni dohodniki zavezani
obdačenci cele občine svoje glasove
podpisali ter jih izročili z volilnimi
legitimacijami gospodu občinskemu
tajniku, kateri jih je potem poslal
volilnemu odboru v Laški trg, da je
vpsal potem v glasovnice imena iz-
branih narodnih članou za cenilno
komisijo, da bi se vsaj tako po or-
ganizaciji spravilo kakega Slovenca
v to komisijo. Ko je pa občinski
tajnik župana opozoril na to in ga
nagovarjal, naj bi podpisal g. župan
glasovnico ter mu jo izročil, se je
prav možato odrezal, da on ne pod-
piše glasovnice in nikomur ne izroči.
Repenčil in jezil se je ter rekel, to
je sama prismođarija itd. Tukaj se je
župan zopet pokazal v pravi luči,
kajti kdor ni z nami, je proti nam,
tako je tudi naš župan. Vi občani
vrlou narodne občine Dol, pa odprite
oči, da ne postanete po kimovstvu
in nemškutarstvu vsašega župana,
podlaga tučevu peti in to v tako vrlou
občini, kakor je bila nekđaj, kjer se
je vpeljalo na celou Spodnje Štajer-
skem najprvo slovensko povelje pri
prostovoljnem gasilnem društvu, ka-
tero je tudi vsled krivde županove
soproke razpadlo in se komaj vsled
truda nekaterih rodoljubov ustanovilo
na novo. Proč s kimovstvom, proč
z nemškutarijo!

Redoljub.

Iz Slavine. V „Slovenskem Na-
rodu“ št. 38 od 16. t. m. se zopet
nekdo joka, zakaj da se je prenesel
poštni urad iz Prestranka v Slavino.
No, to so morale dotične oblasti že
vedeti, zakaj da so ga premostile. Trdi,
da je poštni urad na periferiji. Saj
ni res. Dalje pravi, da nima ljudstvo
„stika“ v Slavini. No, če ga s poštnim
uradom nima, to res ni nič čud-
nega, saj je zato deželni pismonoša,
kateri vse opravi. Kar se pa na dru-
gače „stika“ tiče, ga ima vendar ljud-
stvo več v Slavini nego v vsaki drugi
vasi te občine. Tudi ni res, da je bil
v največjo nejevoljo ljudstva prestav-
ljen. Le naj dopisnik opiše nekoliko
razmere pred in sedaj, in uvidel bo
sam, da zraven njega — le še last-
niki novozgrajene hiše niso s sedaj-
njimi razmerami zadovoljni. Vse drugo
ljudstvo pa je s sedanjou uredbo po-
polnoma zadovoljno. Pravi tudi, da
je sedaj tako, kakor če bi bili poštni
uradi nameščeni v Šiški mesto v
Ljubljani. Res bi bilo tako, če bi se
njegove želje spolnile in tudi ravno
tako, kakor če bi kdo vrh Javornika
zidal hišo in potem zahteval, naj se
poštni urad iz Postojne tja premesti.
Za koga pa naj se premesti poštni
urad na Prestranek? Mar za novo-
zgrajeno hišo? Dopisnik vendar raz-
ločno pove, da pred ni bilo nobene
hiše, kjer bi se urad mogel namestiti,
in sedaj naj bi se samo za to hišo
premostil iz največje vasi v občini.
In v slučaju, da bi ta sama hiša po-
gorela, kam pa potem ž njim? No in
ker so poklicane oblasti vse to že
uvidele, so tudi tako napravile.

dobra, da zasluži najtoplejšo zahvalo.
Toda ljudje so vajeni, da pišem jaz
samo budalosti in norčavosti, in ko bi
tudi spisal o Vaši sliki tako pohvalo,
kakor jo zasluži, bi gotovo mislili, da
se norčujem. Med človekom Markom
in časnikarjem Diavolettom je veli-
kanski razložek. Kot Marko sem re-
sen, celo melanholično značaj; kot
Diavoletto sem literarni klovn. Ljudje
pa me ne poznajo kot človeka, nego
le kot klovna. Kar pišem, se že vna-
prej taksira kot komično; ako bi spi-
sal kaj resnega, bi ljudje rekli, da sem
začel pešati. Zato se nikdar ne do-
taktnem resne snovi in zato tudi nisem
hotel pisati sam o Vaši sliki, nego
sem napisal nekaj tovarišev, da so
to storili.

Z začudenjem je poslušal Karlo
to pojasnilo. Videl je, kako Marka
boli, da velja za literarnega klovna
in žal mu je bilo, da ni premagal
svoje radovednosti.

„Ah — oprostite mi — neumen
sem ter indisreten —“

„Nič se ne opravičujte, prijatelj.
Prikupili ste se mi in vseh mi je, da
ste me nekoliko spoznali in da me ne
bodete v prihodnje sodili tako, kakor
drugi ljudje.“ (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. februarja.

Žaupal shod narodne na-
predne stranke nameraval se je skli-
cati za mesec prosinca, ker se je mislilo,
da bode v tem mesecu sklican dež. zbor,
in da bode le-ta imel rešiti vprašanje o
splošni in enaki volilni pravici. Vlada
se je povprašala, ali naj skliče dež.
zbor, ali ne. Pa je sam dr. Šuster-
šič odgovoril, da ga ni treba
sklicati! Tista železna resolucija,
katero so bili naši klerikalci v dežel-
nem zboru sklenili, je bila torej
zgolj le papirnata. Ker je glavni na-
men bodočega žaupnega shoda, dolo-
čiti stališče stranke nasproti volilni
reformi, ni ostajalo drugoga, ker
se vlada po volji naših katolikou ni
oglasila v deželnem zboru, nego ča-
kati, da se oglasi vlada z volilno re-
formo v državnem zboru. Kadar se
to zgodi, se skliče kmalu tudi shod
župnikov, kateri so skoraj po celi
deželi že imenovani. Zastalo je le
malo okrajev in ti se prosijo, da prej
kot prej naznanijo svoje žaupnike. S
tem upamo, da ponehajo skrbi neka-
terih ljudi, ki so jih trle radi tega
shoda, dasi so se zanj nepotrebno in
nepoklicano brigali!

**Klerikalci in volitev v tr-
govsko in obrtno zbornico.** Po
celi deželi so klerikalci raz-
vili velikansko agitacijo. Še predno
so bile razposlane izkaz-
nice in glasovnice, so duhovniki in
njih agitatorji hodili okrog volilcev
in jih rotili, naj dajo njim glasovnice.
Dr. Krek je pisal duhovnikom na
deželi, da se pri volitvah v trgovsko
in obrtno zbornico ne gre za sta-
novske interese, marveč za
velike politične interese, to je za dva
dež. poslance in mogoče tudi za enega
zastopnika v gosposki zbor-
nici. Iz tega se vidi, da klerikalci
ne silijo v trgovsko in obrtno zbor-
nico za to, da bi tam zastopali
interese trgovcev in obrt-
nikov, nego zato, da bi dobili
zbornične mandate v roke
in potem iz prispevkou trgov-
cev in obrtnikov, ki se plaču-
jejo za zbornico lepo podpi-
rali svoje sleparske zadru-
ge in konsume. Opozarjamo vo-
lilce na divjo agitacijo klerikalcev in
jih opominjamo v zadnji uri, naj
stori vsak svojo dolžnost
in naj nemudoma pošlje
glasovnice in izkaznice.

Sleparski agitatorji. Zadnje
dni so vsi klerikalni agitatorji na
nogah in lazijo okrog trgovcev in
obrtnikov, naj glušajejo za klerikalno
listo. Nekateri teh agitatorjev delajo
tudi s sleparijo. Pri takih volil-
cih, katerih prepričanje je znano, pra-
vijo ti sleparji, da so agitatorji
narodnapredne stranke. Znano nam
je nekaj slučajev, da so klerikalci s
takim sleparstvom izvabili od narodonaprednih
trgovcev in obrtnikov glasov-
nice. Opozarjamo volilce na ta lo-
povski manever klerikalnih agitator-
jev. Kdor je bil osleparjen,
naj to oglasi volilni komisiji
in naj protestira, da bi se
štela njegovova za klerikalce
oddana glasovnica.

**Volitev v trgovsko in obrt-
niško zbornico.** Vsi oni gg. volilci,
ki niso svojih podpisanih glasovnic
oddali žaupnikom, se nujno prosijo,
da zanesljivo odpošljejo z imeni kan-
didatou izpolnjene in podpisane gla-
sovnice z izkaznicami vred tako, da
bodo najpoznejše v sredo 21. t. m.
do 3. ure popoldne v rokah vo-
lilne komisije.

Nemški volilni manever.
Nemci razširjajo po Ljubljani vest,
da je gospod Franc Kollmann, ki je pri
volitvi v trgovsko in obrtniško zbor-
nico postavljen za kandidata v I. ka-
tegoriji trgovskega odseka (rdeče gla-
sovnice), izjavil, da ne bi v slučaju
izvolitve sprejel mandata. Temu na-
sproti smo pooblaščenim objaviti, da
gospod Franc Kollmann take izjave
nikdar ni podal in da bode sprejel v
slučaju izvolitve mandat. Z ozirom
na to, da Nemci razvijajo strastno
agitacijo, opozarjamo gg. trgovce, ki
so volilci v I. kategoriji trgovskega
odseka, da vsi oddajo svoje glasove

na ime gospoda Franca Kollmanna,
ki je že 25 let član zbornice.

**Razmere v škofovih za-
vodih.** Kakšno hrano dobivajo go-
jenci v škofovih zavodih v Št. Vidu
nad Ljubljano, smo svoj čas že ob-
javili. Danes pa naj povemo, kakšna
je vzgoja in hišni red v tej ljudski
osrečevalnici. Sicer je težko kaj zve-
deti, kaj se godi pod pokrovitelj-
stvom ljubljanskega škofa, ker se vse
do skrajnosti skriva in je cen-
zura nad vse stroga. To pa je do-
kaz, da se nič dobrega ne godi
v teh zavodih in da bode mo-
slej ali prej slišali marsikaj,
kar mora vsakega poštenega
človeka osupniti. Za danes torej
o vzgoji in hišnem redu. Ubogi go-
jenci, ki plačujejo težke desetake za
revno hrano, so večinoma vsi ozeb-
ljeni na rokah in nogah, da morajo
večkrat čez dan ostati v sobi, ko se
gredo drugi zračiti na dvorišče. A
kako je to zračenje? V hudi zimi
morajo gojenci na dvorišču stati ali
skakati in se kepajo, če je sneg zato,
s prefektom. Ker ne smejo djeti rok
v žep in si jih tudi na drug način ne
morejo osušiti, ni čudno, da imajo
potem vsi ozebljene in zatečene prste.
Sicer se pa gojenci ne smeje nikoli
usekniti v robec ali se vsaj ž njim
obrisati okoli nosu, niti v sobi niti v
šoli, ampak se bogaboječim duhovni-
kom zdi mnogo lepše, dostojnejše in
vzornejše, da smrče kot stari polom-
ljeni mehovi. Kar se tiče pouka, bodi
povedano, da se goji največja potah-
njenost in hinavščina, kakor sploh v
vseh duhovniških zavodih, pa naj
bo ljubljansko Marijanišče, odkoder
prihajajo dečki zabiti, da ni mogoče
iz njih napraviti na noben način nor-
malnih ljudi, ali pa Alojzijevišče, kjer
se istotako goji hinavščina kar na
debelo. Kdor se v škofovih zavodih
bolj priljuje, dobi boljši red in odli-
kovan je. Kdor pa nima tega v du-
hovniških zavodih potrebnega talenta,
padajo petice, da revež iz njih ne
vidi. Noben prefekt nima pedagogi-
ske metode; namesto da bi predmet
razložil, kot se godi drugod, kar
vpraša in če gojenec ne zna tega, ga
že zadene spet nesrečna petica. Zlasti
matematik Knific je v tej metodi jako
izvežban in se še baha in obljuje,
da bo v prihodnje še strožje klasificiral,
da se bo znižalo število gojencev. Ko
je bilo prvega semestra konec in so
imeli drugod dijaki po štiri dni pro-
sto, so dobili v tem zavodu le tisti
štiridnevne počitnice, ki so bili odli-
kovanji. Razlika med gojenci se torej
dela sistematično in se jim vceplja
medsebojno sovraštvo, ki zna potem
trpeti celo življenje gojenčevu in ka-
tero ni zakrivil sam, ampak železna
volja duhovske vzgoje, ki o prostosti
duha nima niti najmanj pojma, vsled
česar je tudi tako pogubna za mladi-
dino. Pametni starši se bodo torej go-
tovo desetkrat premislili, predno se
bodo odločili, kam naj dajo svojega
za študiranje odločenega sina v šolo.

„Slovenec“ se jezi na celjsko
„Domovino“, ker je prinesla poročilo
o izidu porotne obravnave proti žup-
niku Tomaševiću, Antonijeti Ostriču
in S. Kovačeviću, ki so bili obtoženi
radi umora štajerske rojakinje Ane
Rančigaj, pod naslovom „Župnik na
zatožni klopi radi umora“, zlasti je
pa ogorčen radi tega, ker se govori
v tem poročilu o Antonije Ostričevi
kot župnikovi ljubici. „Slovenec“
hoče stvar zasakati tako, kakor da bi
bil župnik Tomašević, ki je bil ob-
sojen samo radi pridržanja nekega
pisma, ki ga je pisala umorjena Ana
Rančigaj svojim sorodnikom na Šta-
jerskem, popolnoma nedolžen in ka-
kor da bi bilo popolnoma neresnično,
da je bila Antonijeta Ostrič ljubica
župnika Tomaševića. Konštatovali smo
že, da je porotniška razsodba v raz-
pravi proti župniku Tomaševiću, An-
tonijeti Ostriču in Šimi Kovačeviću
tako nelogična in naravnost absurdna,
da so se pri obravnavi navzoči ju-
risti kar zgržali in da je med ob-
činstvom zavladala splošna nevolja,
ki se je izražala v demonstrativnih
klicih ogorčenja, ko se je razglasil
porotniški pravorek. Zato se s „Slo-
venec“ ne bode mo preekali, ako je
umesten naslov „Župnik na obtožni
klopi radi umora“ in ako je upravičeno
nazivati Antonijeto Ostrič župnikovo

ljubico, pač pa pozivljamo „Slo-
venca“, naj priobči natančno
in objektivno poročilo o ob-
ravnavi proti župniku Toma-
ševiću, obtoženemu radi hudo-
delstva umora! Če to stori, po-
tem bomo govorili še nadalje. Sicer
smo pa prepričani in bi stavili sto
proti eni, da se bo „Slovenec“
desetkrat premislil, predno se
bode oskolii priobčiti verodo-
stojno poročilo o nadvse deli-
katni zadevi župnika Toma-
ševića!

„Vojska bo!“ „Soča“ piše
pod tem naslovom: Tako bojevitoga
lista, kakor je ljubljanski „Slovenec“,
ni v Avstriji. Dan na dan fantazira o
vojski. Na piki ima posebno Italijo,
in ker je naša dežela (Goriško) ob-
mejna, igra v tej „Slovenčevu“ vojs-
ki precejšnjo vlogo vedno tudi naša
dežela. Če krene tukajšnji pešpolk
malce doli v furlansko nižino sedaj
ob lepih dneh ter se približa meji,
pa se že tresejo zlasti po „Slovencu“,
da bo vojska! Zadnjič je „Slovenec“
opisaval „napeto razmerje“ Italije pa
že tako, da se je pričakovalo, da za-
poje po nižini in po obmejnih hriboh
bojna tromba najkasneje tekom štiri-
najstih dni. V deželi imamo nekaj več
vojaštva. Če krene par častnikov
proti meji, če se ustavijo v kaki gor-
ski vasi ter delajo risbe in merijo, so
to ogleduhi, seveda iz Italije; preob-
lečeni laški oficirji! Morda je res, da
se je bil kdo prithotapil k zgradbi
alpske železnice, ali tako pretiravati,
kakor dela „Slovenec“, je pa ven-
darle prebada sto. Čemu vznemirjati
ljudi, ko ni za to nobenega pravega
povoda. Lovci, ki so nastanjeni v
Tolminu, Kanalu in Gradišču ob Soči,
bodo pač hodili vedno ob meji. Saj
so za to tu, in če krenejo par uric
navkreber, pa so ob laški meji. Če
se bo vsak tak korak smatral za ko-
rak k vojski, potem bi morali živeti
v večni vojski! — Lani so tudi pi-
sali take neumnosti. Če ima priti
kak brigadir inspicirat v Gorico ter
napravi artiljerija n. pr. vajo na Sveto-
goru — alo pa je nov znak vojske
tu! — Včasih so nekateri ljudje pre-
plašeni poslušali take govore, sedaj
pa so mirni ter se smejejo na račun
bojevitega „Slovenca“, če ga le do-
bijo kje v roke. — Sedaj pripove-
duje „Slovenec“, da je hodil neki
preoblečeni laški nadporočnik po ob-
mejnih Brdih ter risal — pa nihče
ni nastopil proti njemu. Morda je bil
to kak častnik iz Gradišča ali kak
drugi, in če je govoril laško (morda
za silo priučeno), ni nič čudnega.
Kdor pa pozna ta kočček zemlje od
Gradišča do meje v Brdih, bo vedel, da
je nekaj nemogočega, da bi se mo-
gel kar tako prosto gibati tuj vohun
v avstrijski uniformi tam okoli! In
celo kar 14 dni! To je laž, kar pravi
„Slovenec“. Priporočamo mu več
opreznosti pri takih „bojnih poročilih“.
— K temu naj pripomnimo mi, da
„Slovenec“ pri vsaki priliki išče sen-
zacije in ker so njegovi uredniki svoj
čas brali najbršame revolver-romane in
je „Slovenec“ naročen večinoma na
revolver-žurnale, kombinirajo take ne-
umnosti, da se jim svet smeje. Ko
smo zadnjič priobčili, da je tržaški
Lloyd vzel v službo turške kurjače,
ker njegovi štrajkajo, je „Slovenec“
tako drug dan z debelimi črkami na-
znanil to vest. Pa recite, da „Slo-
venec“ ni interesanten in senzacijs-
nalen!

**Okrajnocestni odbor ško-
fjeoški.** Deželni odbor je imenoval
seji dne 17. februarja t. l. g. dežel-
nega poslanca Frana Demšarja
članou okrajnocestnega odbora ško-
fjeoškega.

Vojaške vesti. Za poveljnika
tržaške kadetne šole je imenovan ma-
yor Edvard Maag 79. pešpolka;
dosedanji poveljnik major Karel vi-
tez Zimmermann je zopet pride-
ljen 87. polku. V pokoj je šel stotnik
27. pešpolka M. pl. Rottmann ter
dobil značaj majorja. — Medsebojno
sta transferirana rimsko-katoliška
vojna kurata Hubert Rant iz Tr-
sta in Valentin Rozman iz
Gradca.

**Repertoar slovenskega gle-
dališča.** Iz pisarne „Dramatičnega
društva“ se nam piše: V torek,
dne 20. februarja se uprizori ob na-
vadnih, znižanih cenah tretjiš pr-

pusť poslanske zbornice. Podpredsednik Rakovszky je z ostrimi besedami protestiral proti imenovanju generala Nyirija kraljevskim komisarjem, češ, da je to protustavno. Istotako je protestiral proti dopisu generala Nyirija oziroma v dopisu izrečeni grožnji, da bo kraljevski komisar z brahijalno silo vmes posegel, če se parlament takoj ne razide. Zbornica se je z vsemi proti dvema glasoma (grof Tisza in grof Karoly) pridružila predsedniku Toda v zlic določeni naročilu, da se mora takoj raziti, se ni razšla. Sledil je kratek govor poslanca Bolgarjs, na kar je bilo določeno, da bo imel parlament prihodnjo sejo v sredo. Že med tem je dobila policija in je dobilo vojaštvo povelje, da se ssilorožene poslance Ravno ko je Rakovszky razglasil, da je današnja seja končana, je s honvedskim polkovnikom Fabriciusom na čelu pridrelo v parlament vojaštvo s policijo. Vbteč svojo sabljo je polkovnik Fabricius stopil v dvorano. Poslanci so ga obšli s psokami. „Vi ste Nemeč.“ — „Vi ste izdajalec.“, „Vi ste prisegli na ustavo, pa ste svojo prisego p.elomili.“ — „Abcug izdajalec“ — „Nemet a hunczut“ — „Eljen 1849“ — tako in enako so kričali poslanci in dvigali pesti. „V kraljevem imenu ukazujem, da zapustite dvorano“, je zavpil Fabricius in že so redarji s silo začeli izganjati poslance, ki so sicer kričali, a se dejansko niso ustavljali. Policija je izpraznila ves parlament, tudi uradniki in sluga so morali od ti, tudi portir, ki stanuje v hiši. Ob 1/4. pop je policija zapečatila vsa vrata parlamenta, na kar je vojaštvo odkorakalo v vojašnico. Ljudstvo je bilo mirno.

Budimpešta 19. februarja. Z intervencijo policije je bila davi v parlamentu instalirana telefonska zveza s kraljevskim dvorcem in z ministrskim predsedstvom.

Budimpešta 19. februarja. Magnatska zbornica se razpusta ni ustavljala; tam se je vsa ceremonija hitro in dosti mirno izvršila.

Umrlj so v Ljubljani.
V deželni bolnici:
Dne 13. februarja: Ivana Spetič, delavka, 31 let, Caries vertebraris. — Franja Režek, delavka, 60 let, vsled ostarelosti. — Valentin Percun, dninar, 49 let, pljučnica.

Meteorološko poročilo.
Višina nad morjem 506'3. Srednji zrčni tlak 756'0 mm.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
17.	9. zv.	737'2	2'1	sl. svzhod	oblačno
18.	7. zj.	737'6	1'6	brezvetrno	jasno
	2. pop.	737'6	3'6	sl. jug	jasno
	9. zv.	737'8	0'2	sl. jug	jasno
19.	7. zj.	737'2	3'3	sr. jgzhod del.	jasno
	2. pop.	736'1	3'0	sl. jug del.	jasno

Srednja predvečerašnja in večerašnja temperatura: -2'6° in -0'6°; norm.: -0'0° in -0'1°. Mokrina v 24 urah 0'0 mm in 0'0 mm.

Boris Nika
po večtedenskem težkem trpljenju večer ob treh zjutraj v starosti 2 1/2 mesecev poklicati k sebi.
Zemljaki ostanki dragega ljubljenskega se bodo 19. t. m. položili v rodovinsko raklo.
Rodevina Kham.
Namesto vsakega posebnega naznanila

Dvonadstropna hiša
s štirim sobami se iz proste roke takoj proda. Hiša je četrt ure oddaljena od Radeč pri Zidanem mostu. 663-1
Več pove lastnica **Marija Lampar,** v **Hotemazah pri Radečah.**

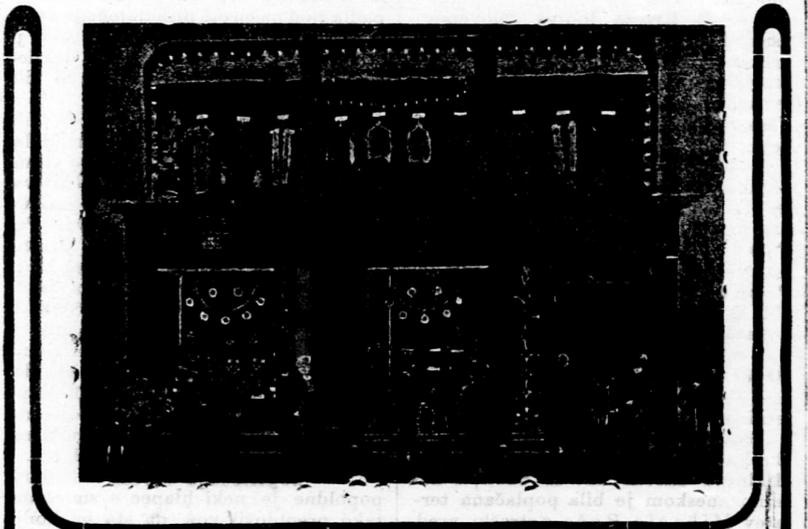
Sprejemem takoj koncipijenta.
Dr. Fran Poček
odvetnik 661-1
v Ljubljani, na Starem trgu št. 30.

Grand hotel „UNION“
v Ljubljani.
Ravnateljstvo **A. Kamposch.**

Danes, v ponedeljek ob osmih zvečer 668
v vinski kleti večer prašičjih glav
in pojedina krotov.
KONCERT oddelka Društvene godbe.
Nanovo došel cviček in druge nove vinske specialitete.

O zdravilišču KRAPINSKE TOPLICE
629-2 na Hrvaškem daje brezplačna pujsmila g.
dr. E. Maš. hotel pri Štoci v Ljubljani
od 19. do 20. februarja vsak dan od 10. do 12. ure dopoldne.

Potom prostovoljne dražbe
651-2 se bo razprodajalo
v četrtek, dne 22. t. m.
dopoldne od 9. ure naprej
na krški Trški gori pri Sv. Jožefu
čez **300** že eno leto posekanih, za plohe, frize, tramove, stebre, švelerje, rante itd. primernih **hrastov ter več vez hrastovih drv.**
Vožnja do kolodvora Videm-Krško je zložna po lepi cesti vedno navzdol.

Ravnokar dospelo!
Berolinski in pariški modeli kakor tudi najfinejša spomladna konfekcija damskih, dek iških, moških in deških oblek. — Največja izbira damskih kostumov, ranglanov kril in bluz **po čudovito nizkih cenah.**
Takisto tudi največja izbira moške konfekcije.
„Angleško skladišče oblek“
O. Bernatovič 605-3
Ljubljana, Mestni trg št. 5. Ljubljana.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, sastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in davis.
Promese izdaja k vsakemu zrebanju.
Akcijski kapital K 2.000.000.—. Rezervni zaklad K 200.000.—.
Zavaruje vrednostne papirje in vnovčuje sapake kupone. Vinkuliruje in devinkuliruje vojaške ženitninske kavelje.
Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vlošeni denar obračtuje od dne voga do dne vsdiga. 8-20
Promet s čeki in nakaznicami.

Dvoje skladišč
je oddati na Mestnem trgu št. 25. Proizve se pri **Fran Čudnu,** v **Prešernovih ulicah.** 652-3

Redni občni zbor
Narodne hranilnice in posojilnice v Radečah
registrirane zadruge z neomejeno zavezo bode
dne 4. susca 1908
popoldne ob 3. uri
in se društveniki vabijo k obilni udeležbi.
Za Kranjsko sprejme takoj svetovna firma:
poslovodjo, komptuaristino šiviljo za perilo in šteparico za čevlje.
Daje sprejme proti fiksni plači in visoki proviziji spretno, inteligentno **okrajne zastopnike**
ki bi prevzeli prodajo in inkasso. — Prednost imajo gospodje z majhno kavejjo
Ponudbe pod „Svetovna firma“ poste restante, glavna pošta v Ljubljani. 662-1

Lep lokal za trgovino
s tik ležkim stanovanjem se takoj ali s 1. majnikom odda v **Gradišču št. 4.**
Več pove hišnik na dvorišču na levo. 473 7

Zahvala. 664
Ob priliki najine srebrne poroke nama je došlo toliko različnih laskavih čestitk od cenj. gg. prijateljev in znancev, da nama je skoro nemogoče vsem se primerno zahvaliti. Torej izrekava tem potom vsem p. n. voščilcem **najiskrenejšo zahvalo.**
Ignacij in Ivana Gabrič.
U Ljubljani, 17. februarja 1908.

Velika lesna trgovina na Štajerskem išče spretno žagarje
in **učence**
od 14-16 let. — Tudi se takoj sprejme 8-10
hlapcev-gozdarjev
z mesečno plačo 70 kron.
Ponudbe pod „M. M.“ na upravno. „Slov. Naroda“. 660-1

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
C kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. oktobra 1905. leta.
Odhod iz Ljubljane juž kol **Proga na Trbiž.** Ob 12. uri 24 m. ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Mali Glödnitz, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Selztal, Solnograd, Bad Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Zeneva, Pariz, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Murau, Mauterndorf, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejevice, Pizen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Mali Glödnitz, Ljubno, Selztal, Solnograd, Bad Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Zeneva, Pariz, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 58 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Pizen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (v Prago direktni voz I. in II. razr.), Lipsko na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razr.) — **Proga v Novo mesto in Kočevje.** Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. pop. istotako. — Ob 7. uri 8. m. zvečer v Novo mesto, Kočevje **Prihod v Ljubljano juž kol. Proga iz Trbiža.** Ob 3. uri 23 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.), Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Iši, Aussee, Ljubno, Celovec, Mali Glödnitz, Beljak. Ob 7. uri 12 m. zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (iz Prage direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Pizen Budejevice, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Solnograd, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selztala, Beljaka, Celovca, Malega Glödnitza, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Murau, Malega Glödnitza, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Inomosta in Solnograda, čez Klein-Reifling iz Steyra, Lince, Budejevic, Pizna Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prage, Lipskega. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Osebni vlaki. Ob 8. uri 44 m. zjutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 3. uri 35 m. zvečer istotako. — **Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamniti.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. pop. ob 7. uri 10 m. zvečer. — Ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamniti.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. zjutraj, ob 10. uri 59 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. Ob 9. uri 55 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Zavod za likanje moškega perila
(s strojnim obratom).
Glede na objavo o otvoritvi mojega zavoda za likanje si nsojam še naznanjati, da lahko vsakdo že oprano moško perilo ki se mi v prvih dneh tedna pošlje za likanje, že v soboto tistega tedna pride iskat.
Cena za likanje je nastopna: za pokončni ovratnik 4 h, za zavilhan ovratnik 6 h, za par manšet 8 h, za gladke prsi 8 h, za prsi z gubami 10 h, za srajco z gladkimi prsmi 28 h in za srajco z nagubanimi prsmi 32 h.
Obenem še opozarjam, da je na stroj likane ovratnike zaradi s tem dosežene trdosti in posebne gladkosti zanesljivo **moči nositi en dan dlje,** nego ovratnike likane na roko.
Obilnega obiska prosim z odličnim spoštovanjem
C. J. Hamann
330-5 trgovina s perilom in modnim blagom
v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 8